

ქინმოვდის კონცეფცია

თბილისი
2008

კოალიცია შინმოვლა საქართველოში ჩამოყალიბდა
ფინანსური და ტექნიკური მხარდაჭერით
პოლანდიური საქელმოქმედო ფონდისა

პაგვირი „ადამიანი და ბუნება“

უონი „თაობა“

ონკოპრევენციის ცენტრი

www.homecare.ge

homecaregeorgia@yahoo.com

ବୁଦ୍ଧାତ୍ମକ

წინამდებარე დოკუმენტის შექმნა განპირობებულია საქართველოში შინობრვის ერთანი პოლიტიკისა და მომსახურების სისტემის არარსებობით. ამავე დროს, ქვეყანაში დაგროვდა ამ სფეროში მომუშავე რიგი არასამთავრობო ორგანიზაციების ათწლიანი გამოცდილება, რომელიც სერიოზულ განხოვადებას საჭიროებს. თითოეულ ამ ორგანიზაციის აქვს განსხვავებული მომსახურების სპეციალისტი, შიდა სტანდარტები, სამიზნე ჯვეულები და სხვა.

საქართველოში ერთიანი, შეთანხმებული გრნვითარების სტრატეგიის შექმნის მიზნით, ჩამოყალიბდა შინმოვლის კოალიცია და დაწყობილოების განხორციელება. კოალიციური პროექტის ფარგლებში დაგენერილია ყველა იმ კალებისა თუ სამუშაოს ჩატარება, რომელიც ხელს შეუწყობს საქართველოს თვალისწილობრივი მინიჭებულის მოდელის შექმნას.

კონცეფციაში თავმოყრილი ინფორმაცია აერთიანებს კოალიციის წევრ ორგანიზაციათა მიერ შეთანხმებულ საკითხებს, რათა კოალიციურ პროექტზე მუშაობის პროცესში მაქსიმალურად იქნეს თავიდან აცილებული გაუებრობები ძირითად საკითხებთან დაკავშირებით, შეიქმნას ერთიანი სალაპარაკო ენა, როგორც კოალიციის შიგნით, ასევე სხვა დაინტერესებულ პირებთან. საქმე იმაშია, რომ შინმოვლის ცნების ინტერპრეტაცია არაერთგაროვანია არა მარტო ჩევნში, არამედ მთელ მსოფლიოში. კოალიციური პროექტის დასრულების შემდეგ შესაძლებელი გახდება დახვეწილი, პრაქტიკით შემოწმებული და ექსპერტების რჩევების გათვალისწინებით შემუშავებული კონცეფციის ღოკუ-მენტის შექმნა. ამ ეტაპზე კი ის წარმოადგენს შინმოვლის სფეროში მოშემავე ქართული ორგანიზაციების გამოცდილების შეჯერებისა და შეთანხმების ამსახველ საწყის ღოკუ-მენტს. მისი შემოკლებული ვერსია ბუკლეტის სახით დაიბეჭდა ფართო საზოგადოებისთვის შინმოვლის წარსადგენად.

ჩვენი მიზანია შეცემათ შე, სახლის პირობებში მიწოდებული ძირმასახურების სამუშაო ძირელი იმ ადამიანთვის, რომლებიც მოვლა-მზრუნველობას საჭიროებენ, რათა უკანქცუად დავებმართ მათ ცხოვრების ხარისხის ამაღლებაში, პერსონალ, ჯანმრთელობის ძეგმისტების და სოციალური უზურქვითობის გაუმჯობესებაში.

შინმოვლის პრეცეზცია

შინმოვლა არის სამედიცინო და სოციალური მომსახურების მიწოდება საცხოვრებელ ადგილზე იმ პირთათვის (შემდგომში „პაციენტი“), რომელთაც ფიზიოლოგიური მდგომარეობის ან ფიზიკური თუ ფსიქიკური პათოლოგიების გამო შეზღუდული აქტ საკუთარი თავის მოვლის უნარი და საჭიროებენ ზრუნვას.

შინმოვლის მიზანია გააუმჯობესოს პაციენტთა ცხოვრების ხარისხი, კერძოდ, გახადოს ეს ადამიანები მათ ყოველდღიურ ქმედებებში შეძლების სიღარეად დამოუკიდებელნი შინ, მათთვის ჩვეულ საცხოვრებელ პირობებში, პირადი ცხოვრების ხელშეუხებლობის უზრუნველყოფითა და სრულფასოვანი ცხოვრების ეთიკური ნორმების დაცვით.

შინმოვლის ამოცანები

1. პაციენტთა ჯანმრთელობაზე ზრუნვა (პრევენცია, დიაგნოსტიკა, მკურნალობა, რეაბილიტაცია, მონიტორინგი);
2. პაციენტთა ხელშეწყობა ყოველდღიურ აქტივობასა (გადაადგილება, პირადი ჰიგიენის დაცვა და სხვ.) და ინსტრუმენტულ აქტივობაში (ნივთების და ხელსაწყობის გამოყენება);
3. პაციენტებისა და მათი გარემოცვის რესურსებისა და უნარების გამოვლენა და მათ განვითარებაში დახმარება (ინფორმირება, განათლება, უნარ-ჩვევების შეძენა-განვითარება);
4. პაციენტებისა და მათი გარემოცვის ფსიქო-სოციალური დახმარება (დახმარება ჯანსაღი სოციალური გარემოს შექმნაში, ასევე, საჭირო მომსახურების მიღებაში და მისთ.).

სახლის პირობებში მოვლა-ზრუნველობა ეფუძნება „საკუთარ სახლში ცხოვრების“ უპირატესობის დამკვიდრებას შესაბამის დაწესებულებებში გადაყვანასთან შედარებით. ეს იმს ნიშნავს, რომ ზედი შევუწყოთ ადამიანების მიკროსოციურში ინტეგრირებას და თავიდან ავაკილოთ საავადმყოფოებსა და სხვა დაწესებულებებში (მაგ.: პოსპისებში, თავშესაფრებში, ხანდაზმულთა სახლებში და სხვ.) ხანგრძლივად მოხვედრა და, შესაბამისად, იზოლაცია, როდესაც არ არსებობს ამის აუცილებლობა. შინმოვლა მნიშვნელოვნად ამცირებს სამედიცინო და სოციალური მომსახურების ხარჯებს, ანუ ხელსაყრელია არა მხოლოდ ჰუმანური, არამედ ეკონომიკური თვალსაზრისითაც. მით უმეტეს, თუ საქმეში, გარდა პროფესიონალებისა, სპეციალურად მომზადებულ

არაპროფესიონალუსსაც ჩავრთავთ. ამ თვალსაზრისით, მნიშვნელოვან ფაქტორს წარმოადგენს სოციალური ურთიერთკავშირების ხელშეწყობა და არაფორმალური ქსელის განვითარებაზე ზრუნვა.

შინმოვლა არის ჯანმრთელობის დაცვისა და სოციალური უზრუნველყოფის სისტემების შემაღებელი ნაწილი. ის მოიცავს ყველა იმ მოქმედებას, რომელიც სრულდება იმ ადამიანთათვის, მზრუნველობას რომ საჭიროებები. შინმოვლა შეიძლება შესრულდეს ბინაზე ან თემში არსებულ სხვა დაწესებულებებშიც, როგორიცაა, მაგ., დღის ცენტრები. აქ იგულისხმება აგრეთვე ზრუნვა იმ ადამიანებზეც, რომლებსაც მუდმივი საცხოვრებელი არ გააჩნიათ, მათ შორის – ქუჩაში მცხოვრები ბავშვებზეც.

შინმოვლა შესაძლებელია ორგანიზებული და დაფინანსებული იყოს საზოგადოების მიერ, მაგრამ მომსახურების მიმწოდებლები იყენებ სახელმწიფო და არასამთავრობო ორგანიზაციები ან კერძო სექტორი. ისინი დაკომპლექტებული არიან პროფესიონალი ექიმებით, ექიმებითა და სოციალური მუშაკებით, ასევე, არაპროფესიონალი მომვლელებით. ეს ოფიციალური ქსელია. არაფორმალური მომვლელები არიან უძლესად რვაბაზის წევრები, ნათესავები, ახლობლები, მეზობლები, მეგობრები და ცალკეული მოხალისები. მოხალისები შეიძლება იყენებ მობილიზებული სხვადასხვა დაწესებულებებში, მათ შორის რელიგიურ ორგანიზაციებშიც. ძალზე მნიშვნელოვანია მომვლელთა როგორც ფორმალური, ასევე არაფორმალური ქსელების ურთიერთშეთანხმებული ქმედება.

შინმოვლის მიმწოდებელთა რიგებში მოსწავლე ახალგაზრდობის, სტუდენტების, ალტერნატიულ სამსახურში მყოფი ახალგაზრდა მამაკაცების და სხვა მოხალისეთა ჩართვა ამაღლებს:

- შინმოვლის ხარჯთუთესექტიანობას;
- კვალიფიციური კადრის ეფექტურ გამოყენებას (არმოცდენას ნაკლებად კვალიფიციური საქმიანობისთვის);
- საზოგადოებრივი ცნობიერების ამაღლებას ურთიერთდახმარების თვალსაზრისით;
- მოზარდ ახალგაზრდობაში მაღალი სოციალური ცნობიერებისაჩამოყალიბებას;
- ზოგადად, მოქალაქეთა ჩართულობას სოციალური სფეროს მოწესრიგებაში, რაც, თავისთავად, წინგადადგმული ნაბიჯია სამოქალაქო საზოგადოებისკენ.

შინმოვლის განვითარების აუცილებელ პირობას წარმოადგენს საზოგადოებათან ურთიერთობის ოპტიმალური ორგანიზება. ე. ი. უნდა არსებობდეს:

- ინფორმაცია ხელმისაწვდომი მომსახურებების შესახებ (რა იგულისხმება ამ მომსახურებებში, ვინ არაან მათი მიმწოდებლები, შეფასების რა კრიტერიუმებს ეფუძნება ეს სამსახურები, როგორ ხდება მოვლა-შზრუნველობის საჭიროების მქონე აღამიანების შერჩევა და სხვა);
 - პიროვნებისა და მისი უახლოესი გარემოცვის ხარისხიანი სამედიცინო და სოციალური დაწმარების შესაძლებლობა;
 - ტექნიკური ხელშეწყობა, რაც გულისხმობს ადამიანების ხელახალ ადაპტაციას მათსავე სახლის პირობებთან (ლიფტის, სახელურების და სხვა დამხმარე საშუალებათა არსებობა);
 - ემოციური დაწმარებისა და თანადგომის აღმოჩენის შესაძლებლობა, რათა ადამიანებმა იპოვნონ პასუხები მათ პიროვნულ პრობლემებზე.
- ამრიგად, შინოვლის სამსახურებზე ვრცელდება ყველა ის მოთხოვნა, რომელიც პირველადი ჯანდაცვის ქსელს შეეხება, კერძოდ:
- ⇒ მაღალი ხარისხის და ფიზიკურად ადვილად ხელმისაწვდომი, მიუხდავად რასისა, რელიგიური თუ სქესობრივი მიკუთვნებულობისა;
 - ⇒ ფინანსურად ხელმისაწვდომი როგორც საზოგადოებისთვის, ისე სახელმწიფოსთვის;
 - ⇒ მოსარგებლის აქტიური მონაწილეობა მასზე ზრუნვის პროცესში და გადაწყვეტილებების მიღებისას;
 - ⇒ მოქნილი და მჭიდრო თანამშრომლობა სხვა ორგანიზაციებთან;
 - ⇒ მაქსიმალურად მიზანმიმართული ადამიანის საჭიროებათა დაქმიყოფილებისკენ;
 - ⇒ როგორც მოსარგებლის, ასევე ფორმალურ და არაფორმალურ ქსელში ჩართულ ადამიანთა უფლებების გათვალისწინება.

შინოვლის სამიზნე ჯგუფი

1. უძლური ხანდაზმულება;
2. ფიზიკური თუ ფსიქიკური დაავადების გამო შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირები;
3. დროებით უნარშეზღუდულები (მავალითად, მწვავე მდგომარეობების, მძიმე დაავადებების, ოპერაციების, მოტეხილობების, ინსულტების შემდგა);

- ტერმინალურ მდგომარეობაში მყოფი პაციენტები;
- ფიზიოლოგიური მდგომარეობებით უნარშეზღუდულები (მელოგინე ქალები, ჩვილი და მცირეწლოვნი ბავშვები).

შიმოვლის მოსარგებლენი

- საკუთრივ სამიზნე ჯგუფი – ადამიანები დამოკიდებულების სხვადასხვა ტიპით და ხარისხით, რომელთა ცხოვრების ხარისხი უძველესდება;
- არაფორმალური მომელელები, რომელთა ჯაფა შემსუბუქებულია, ხოლო საქმიანობის უფექტურობა გაზრდილი, ერთი მხრივ, ჩანაცვლებით, მეორე მხრივ, საჭირო უნარ-ჩვევების შეძენით;
- სახელმწიფო, რომელიც დაინტერესებულია ხარისხიანი და ხარჯთუფექტიანი პროგრამის განხორციელებით;
- საზოგადოება, რომელშიც ვითარდება თანადგომის კულტურა.

შინმოვლის მოსარგებლეთა რიცხვი მით უფრო დიდია, რაც უფრო კარგად არის ორგანიზებული სისტემა. ასეთ შემთხვევაში, გარეულწილად, მთელი საზოგადოება ხდება ამ ქსელში ჩართული და მისგან სარგებელსაც იღებს. 3

გარემოებები, რომლებიც განსაზღვრავენ სამიზნე ჯგუფების მოცულობას მათთვის მომსახურებათა ხელმისაწვდომობის თვალსაზრისით, შემდეგია:

- შემოსავლის დონე;
- ოჯახის წევრთა თუ სხვა არაფორმალურ დამხმარეთა რაოდენობა;
- არაფორმალურ მომვლელთა დასაქმებულობა და მანძილი სახლსა და სამუშაოს შორის;
- მუდმივი საცხოვრებელი ადგილის არსებობა (თუ არიან მუდმივ გადაადგილებაში, როგორც უსახლგარო/ქუჩის ბავშვები და მოზრდილები);
- კლიმატი და გეოგრაფიული პირობები;
- საზოგადოებრივი ინფრასტრუქტურის არსებობა.

სოციალური დისფუნქცია და უკადურესი გაჭირვება შეგნებულად არ არის შეტანილი ამ ჩამონათვალში.

რეფორმების პროცესში მყოფი საზოგადოებისთვის გაცილებით უფრო ადგილია ჯანდაცვისა და სოციურუნებელყოფის სისტემებში შინმოვლის

მართებული ადგილის განსაზღვრა. სახელმწიფო და ადგილობრივი მმართველობის შესაბამისი სამსახურები დაინტერესებულები უნდა იყვნენ საქართველოსთვის ოპტიმალური შინმოვლის მოდელის ჩართვით შესაბამის პროგრამებში, მათი ხარჯთეუქებელიანობის ასამაღლებლად.აასეთ შემთხვევებში ისინიც ხდებიან შინმოვლის პირდაპირი მოსარგებლენი.

კარგად ორგანიზებულმა და სახელმწიფოს მიერ ადგევატურად ხელშეწყობილმა შინმოვლამ მნიშვნელოვნად უნდა გააუმჯობესოს როგორც პირდაპირი მოსარგებლების, ასევე მათზე მზრუნველოთა ცხოვრების ხარისხი.

შინმოვლის მოსარგებლეთა შორის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ჯგუფს წარმოადგენს არაფორმალური ქსელის მომვლელები – პაციენტების ოჯახის წევრები, ნათესავები, მეცობრები, მეზობლები. ეს ის ადამიანები არიან, რომელთაც სხევადასხვა მიზეზის გამო – სამსახური, ოჯახის მარჩენალის მოვალეობები, სტრესი, გადაღლა – ახლობლის მოვლა აღარ შეუძლიათ; მით უფრო, რომ არაფორმალური მომვლელები უმეტესწილად ქალები არიან, რომელთაც ისედაც მხრებზე აწევთ ოჯახზე ზრუნვის ძირითადი სიმძიმე. მათი კვალიფიციურად ინფორმირება, განათლება, პაციენტების მოვლისთვის ელემენტარული უნარ-ჩვევების სწავლება და, აუცილებლობის შემთხვევაში, ჩანაცვლება, მნიშვნელოვნად აჯანსაღებს პაციენტის სოციალურ გარემოს. მათზე ზრუნვა სოლიდარული საზოგდოების მნიშვნელოვანი ამოცანაა.

არანაკლებ მნიშვნელოვანია ზრუნვა ეროვნული ტრადიციების შენარჩუნებისთვის. საქართველოში ტრადიციულად არსებობდა თანადგომის მაღალი კულტურა და მნიშვნელოვნია ამის ხელშეწყობა. ამავე დროს აუცილებლად უნდა იქნეს დამყარებული ბალნის ოჯახურ და საზოგადოებრივ პასუხისმგებლობებს შორის ეს კი სრულებითაც არ გულისხმობს ადამიანების სრულ გათავისუფლებას მათი ინდივიდუალური პასუხისმგებლობისგან.

როგორც სამიზნე ჯგუფის ჩამონათვალიდან ჩანს, შინმოვლის პაციენტებისთვის ასაკობრივი შეზღუდვა არ არსებობს. გასაგები მიზეზების გამო, ამ თვალსაზრისით ყველაზე დიდ ჯგუფს უძლური ხანდაზმულები წარმოადგენს. როგორც ჩვენი, ასევე უცხოური გამოცდილებით, ისინი შინმოვლის მოსარგებლეთა 80%-ზე მეტს შეადგენენ.

შინმოვლაზე უაღრესად გაზრდილი მოთხოვნა მსოფლიოში აიხსნება სწორედ მოსახლეობის სწრაფი დაბერებით. განვითარებულ ქვეყნებში, სიცოცხლის ხანგრძლივობის ზრდის და შობადობის შემცირების გამო, ხანდაზმულების წილი მოსახლეობაში 22-25%-ია, რაც 2025 წლისთვის 33-34%-ს მიაღწევს (ყოველი მესამე!). საქართველოს დემოგრაფიული სურათი აღნიშნულის მსგავსია (მცირედ ნაკლები მაჩვენებლებით), რაც უპირატესად შობადობის შემცირებით და

მიღრაცის მაღალი დონით აიხსნება. საქართველოში შინმოვლის აქტუალურობის სპეციფიკური ფაქტორები შემდეგაა:

1. სოციალურ-ეკონომიკური პრობლემები;
2. მრავალთაობიანი ოჯახების შემცირება;
3. უპირატესად ახალგაზრდების (პოტენციური მომვლელების) მიზრაცია;
4. ქალების (ძირითადი მომვლელების) მზარდი დასაქმებულობა.

შინმოვლის მოსარგებლეთა შორის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ჯგუფს წარმოადგენენ ფსიქიკური პრობლემების მქონე შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირები, რომელთაც მკეთრად აქვთ დაქვეითებული ქმედობაუნარიანობა. ეს ვლინდება საქუთარი თავის მოვლის, კომუნიკაციისა და თავისუფალი გადაადგილების უნარების მკეთრ დაქვეითებაში. საზოგადოებაში არსებობს ერთგვარი დაღი (სტიგმა) და უსაფუძვლო შიში ასეთი ადამიანების მიმართ. ჯანდაცვის არსებული პროგრამები უზრუნველყოფებ მხოლოდ ფსიქიატრიულ სამედიცინო დახმარებას საეჭიმო კონსულტაციებისა და ექინების მიერ მედიკამენტების ბინაზე მიწოდების სახით. შინმოვლის ელემენტები ამ პროგრამებში არსად არის ჩართული. ასეთი პაციენტებისთვის აუცილებელი ფსიქო-სოციალური რეაბილიტაციის სრულად მიღება შესაძლებელია მხოლოდ სპეციალურ ცენტრებში და ისიც მხოლოდ შეზღუდული კონტინგენტისთვის. რაც შეეხება მრავალდარგოვან მობილურ ჯგუფებს (რიმელთა საქმიანობა წარსულში გრანტებით იყო მხარდაჭერილი), ისინი ემსახურებოდნენ მხოლოდ ხანდაზმულებს და ამჟამად აღარ არსებობენ.

ფსიქიკური პრობლემების მქონე პაციენტები კიდევ უფრო მეტად არიან იზოლირებული საზოგადოებისგან და თუკი მათ არ ჰყავთ არაოფიციალური მომვლელები – ოჯახის წევრები ან ახლობლები – მათი მდგომარეობა განსაკუთრებულად მძიმეა.

შინმოვლის მომსახურება

1. სამედიცინო მომსახურება

- საეჭიმო დახმარება – პროფილაქტიკა (მეორადი გართულებებისა და ახალი პათოლოგიის პრევენცია), დიაგნოსტიკა (ბინაზე მცირე ლაბორატორიული გამოკვლევები, კარდიოგრაფია, ექრსკოპია), მეცნიერებების დანიშვნა და საჭიროებისას სწავლასხვა სამეცნიერო ლონისძიებების განხორციელება, მონიტორინგი;

- საექითო დახმარება – მოვლის დაგეგმვა, ავადმყოფზე დაკვირვება (მათ შორის სასიცოცხლო მაჩვნებლების კონტროლი), პროფილაქტიკური ღონისძიებები, სამედიცინო მანიპულაციები, სარეაბილიტაციო ღონისძიებები, გარეგანი თერაპიული ზემოქმედება, პროცესის კოორდინირება, პაციენტთა თვითმოვლისა და თვითდახმარების ხელშეწყობა, მოვლის შეფასება;
 - სხვა სპეციალისტების დახმარება – ფსიქოლოგის, ოკუპაციური თერაპევტის, ფიზიოთერაპევტისა და მისთ.;
 - ძირეული მოვლა - დახმარება ყოველდღიურ აქტიურობაში (მაგ.: დაბანა, დახმარება ჩაცმასა და საკვების მიღებაში და მისთ.).
2. ფსიქო-სოციალური დახმარება
- მორალურ-ფსიქოლოგიური მხარდაჭერა, რელიგიური და სულიერი დახმარება;
 - გარემოში დახმარება (მაგ.: გადასახადების გადახდა, პენსიის აღება, შეღავთების მოძიება, დახმარება სამართლებრივი ტიადის საკითხების მოგვარებაში, რეფერალი და კავშირი თემის სხვა რესურსებთან, სპეციალური დამხმარე საშუალებების მიწოდების ორგანიზება და მისთ.);
 - საყოფაცხოვრებო დახმარება – საყიდლების მოტანა, საკვების მომზადება, დალაგება, გარეცხვა და სხვა;
 - მეთვალყურეობა – დაკირვება და ყურადღების მიქცევა დღე-ღამის ნებისმიერ პერიოდში უმცროსი სამედიცინო პერსონალის ან მოხალისეთა მონაწილეობით.
3. განათლება
- არაფორმალურ მომვლელთა სწავლება (ინფორმირება, განათლება, უნარ-ჩევევების შესწავლა-დაწვეწა);
 - არაფორმალური ქსელის განვითარებასა და სოციალურ ურთიერთკავშირებზე ზრუნვა, მოხალისეთა მობილიზება;
 - საზოგადოებაში შინმოვლის თემატიკის პოპულარიზაცია.

შინმოვლის მომსახურების დოკუმენტი

სამიზნე ჯგუფის საჭიროებების დაქმაყოფილების მიხედვით, პირობითად შეიძლება გამოიყოს შინმოვლის მომსახურების ორი დონე:

- რ. პირველადი – სასიცოცხლოდ აუცილებელი - ფიზიკური და სოციალური საჭიროებების მინიმალურ დონეზე უზრუნველყოფა, გულისხმობს როგორც სამედიცინო ისე ფსიქო-სოციალურ დახმარებას იმ მინიმალური მოცულიბით, რათა შენარჩუნებული იქნეს პაციენტის სიცოცხლე, აღამინური ღირსება და დაცული იყოს მისი უფლება მკურნალობასა და სოციალურ უზრუნველყოფაზე.
- რ. სრული – მოიცავს ყველა იმ შესაძლებელ სამედიცინო თუ ფსიქო-სოციალურ მომსახურებებს, რისი მიწოდებაც შესაძლებელია ბინაზე (იხ. შინმოვლის პაკეტში შემავალ მომსახურებათა ჩამონათვალი), პაციენტის სურვილების გათვალისწინების ჩათვლით.

საერთაშორისო გამოცდილებით, აშკარა უპირატესობა ენიჭება შინმოვლის მომსახურებების სპექტრში სამედიცინო და ფსიქო-სოციალური დახმარებების ერთდროულ და კოორდინირებულ ჩართვას.

შინმოვლის მომსახურების მიმღოდებლები

1. არაფორმალური ქსელის წარმომადგენლები – ოჯახის წევრები, ნათესავები, მეზობლები, მეგობრები, ეკლესიის მრევლი,
2. ფორმალური ქსელის წარმომადგენლები – სხვადასხვა სახელმწიფო, კერძო თუ არასამთავრობო ორგანიზაციებში მომუშავე პროფესიონალები, მათ შორის:
 - სამედიცინო მომსახურების მიმწოდებლები – მომვლელი ექთნები, ოჯახის ან ზოგადი პრაქტიკის ექიმები, ექიმი-სპეციალისტები, სხვადასხვა თერაპევტები (ფიზიო-, ოკუპაციური-, ხელოვნებითი-, ერგოთერაპევტები...), ფსიქოლოგები;
 - სოციალური მომსახურების მიმწოდებლები – სოციალური მუშაქები, სახლის მოწესრიგებაში დამხმარენი, ხელოსნები და სხვა.

ტრადიციულად, დიდია მოხალისეთა როლი, როგორც არაფორმალურ, ასევე, ფორმალურ სექტორშიც.

შინმოვლის უდიდესი ტვირთი (80-90%) მოდის არაფორმალურ ქსელზე. იდეალურ შემთხვევაში, ფორმალური ქსელი თავის თავზე იღებს ყველაზე რთულ შემთხვევებს ან ეხმარება არაფორმალურ ქსელს პრობლემების მოგვარებაში. ფორმალური ქსელის ჩამოყალიბებისას

უპირატესობა ენიჭება მომსახურების მიმწოდებელთა მჭიდრო თანამშრომლობას შინმოვლის მრავალდარგოვან გუნდებში, რაც უზრუნველყოფს მომსახურების მაღალ ხარისხს. ასეთი გუნდების უმცირეს სტრუქტურულ ერთეულს შედგენენ: ოჯახის ექიმი, ექთანი და სოციალური მუშავი. საჭიროების შემთხვევაში, მათ ემატებათ სხვადასხვა ექიმი-საეციალისტი თუ თერაპევტი, ფსიქოლოგი და სხვა დამხმარები.

პრობლემისადმი კომპლექსური მიღომა გულისხმობს შინმოვლის სამსახურებში განსხვავებული პროფესიის მქონე პროფესიონალთა და არაპროფესიონალთა შეთანხმებული მუშაობის პრინციპს.

ჩვენში რიგი სპეციალისტების დეფიციტის გამო უნდა შეიქმნას ეგრეთ წოდებული ტრანსდისციპლინური ჯგუფები, სადაც საქმიანობის ძირითადმა განხახორციელებლებმა – მომვლელმა ექთნებმა და ექთანაკოორდინატორებმა – სპეციალური გადამზღვდების საშუალებით უნდა შეიძიოონ ისეთი პროფესიების, როგორიცაა სოციალური მუშავი, ოკუპაციური თერაპევტი და სხვათა ელემტნტარული უნარ-ჩვევები. მომავალში სასურველი იქნება ყველა ამ პროფესიონალის ჩართვა მსგავს სამსახურებში. სადღისოდ საჭიროა მრავალდარგოვანი გუნდის შემადგენლი ყველა პროფესიული ჯგუფის – ექიმების, ექთნების, ფსიქოლოგების, ფიზიოთერაპევტების და სხვათა – გადამზადება შინმოვლის საეციფიკის გათვალისწინებით.

შინმოვლის სამსახურების მრავალდარგოვან გუნდებში ადამიანთა წარმატებული მუშაობის საფუძველს ქმნის ქვეყნისათვის მისადაგებული მენეჯმენტი.

ევროპასა და ამერიკის შეერთებულ შტატებში შინმოვლის ყველაზე გავრცელებულ მოდელებში მომხმარებელთან პროფესიონალური გუნდის განსაზღვრულ წევრთა დაკავშირება ხდება შემთხვევის მენეჯერების მიერ, რომელებიც განათლებით ძირითადად სოციალური მუშაკები არიან. სამედიცინო ჩარევის საჭიროების შემთხვევაში, საქმეში ერთვება ოჯახის ექიმი ან ზოგადი პრაქტიკის ჟექიმი, რომელმაც უნდა დანიშნოს მოვლის შესაბამისი ღონისძიებები და მკურნალობა. მომვლელი ექთანი ამ ჯგუფის ერთ-ერთი ცენტრალური ფიგურაა. გუნდს ავსებენ: ფიზიოთერაპევტი, ასევე, რეაბილიტაციის პროცესში ჩართული სხვა პროფესიონალები – ოკუპაციური, მეტყველებითი-, ხელოვნებითი თერაპევტი, ფსიქოლოგი და სხვა საეციალისტები.

ჩვენში პროფესიონალი სოციალური მუშაკების სიმცირის გამო, ამ ეტაპზე, შემთხვევების მართვას საკუთარ თავზე აიღებენ კოორდინატორი ექთნები, რომელთაც სპეციალური გადამზადების ჯურსი ექნებათ გავლილი.

შინმოვლის მენეჯმენტის ძირითადი საფეხურებია:

1. საზოგადოების ინფორმირება;

2. მოთხოვნილებათა და საჭიროებათა პირველადი განსაზღვრა;
3. მოთხოვნილებათა და საჭიროებათა შეფასება და ანალიზი;
4. სამუშაო გეგმის შედგენა;
5. შინმოვლის აქტიურობების განხორციელება;
6. მონიტორინგი;
7. განმეორებითი შეფასება (საბოლოო შედეგები).

სამუშაო გეგმის შედგენის დროს აუცილებლად გასათვალისწინებელია:

- მოთხოვნილებათა და საჭიროებათა პრიორიტეტები;
- მათ დასაკმაყოფილებლად ოპტიმალური გზის გამოძებნა;
- ამ დროს გასაწევი ხარჯების განსაზღვრა;
- მოვლის გეგმის დოკუმენტური გაფორმება და მოვლის ღონისძიებების ხანგრძლივობის განსაზღვრა;
- იმ შემთხვევებში, როდესაც წამოჭრილი პრობლემების გადაჭრას ვერ უზრუნველყოფს შინმოვლის ჯგუფი, მომხმარებლისთვის პრობლემის გადაჭრის სხვა გზების შეთავაზება და, საჭიროების შემთხვევაში, ამგვარი ღონისძიებების ორგანიზება.

ამასთან, უნდა აღინიშნოს, რომ შინმოვლის დაგეგმვის და განხორციელებას პროცესი მხოლოდ მაშინ იქნება სრულფასოვანი, როდესაც მიღწეულა მოსარგებლის ან მისი მუურვის ნდობა და თანხმობა, ანუ უზრუნველყოფილი უნდა იქნეს მოსარგებლეთა ჩართულობა შინმოვლის მომსახურებებში (ჯანმო) შეს ძალიან მნიშვნელოვანია, რადგანაც მოსარგებლე უნდა გახდეს მასზე მზრუნველი ჯგუფის პარტნიორი და მიიღოს აქტიური მონაწილეობა ყველა პრობლემის გადაწყვეტაში. ცალკეულ შემთხვევებში, ზემოთ ჩამოთვლილ სპეციალისტთა ჯგუფს შეიძლება მიემატოს სასულიერო პირი, იურისტი და სხვა პროფესიის ადამიანები.

შინმოვლის მომსახურებების ხარისხი დამოკიდებულია განმახორციელებელი სპეციალისტების პროფესიონალიზმზე, გამოცდილებაზე, გუნდური მუშაობის თავისებურებათა ფლობაზე, შინმოვლის სტანდარტების ცოდნასა და მოტივაციაზე. შინმოვლის მომხმარებლები უძეტესად ძალიან მგრძნობიარები არინ და მათთან მოქადაგებების სტანდარტების თუ არაპროფესიონალების შერჩევა დიდ სიფრთხილეს მოითხოვს.

რაც შეეხება შინმოვლის მრავალდარგოვანი გუნდის სტრუქტურას, ის სხვადასხვა ტიპის დასახლებაში განსხვავებული შეიძლება იყოს. ზემოთ წარმოდგენილი სრული შემადგენლობის მრავალდარგოვანი გუნდი ჩვენს

შემთხვევაში შესაძლოა მობილიზებული იქნეს მხოლოდ თბილისში. აქ ასევე შესაძლებელია პაციენტთა უზრუნველყოფა ლაბორატორიული და ინსტრუმენტული გამოკვლევებით, აანუ შესაძლოა მაღალსპეციალიზირებული დაწმარებისა და სრულყოფილი რეფერალური სისტემის ჩამოყალიბება. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ შინმოვლის პაკეტში შესაძლოა ორივე დონის მომსახურება შევიდეს:

- პირველადი (სასიცოცხლოდ აუცილებელი);
- სრული (სამედიცინო და სოციალური მომსახურების სრულად მომცველი).

ამგარი სამსახურების ჩამოყალიბება თავისთავად გულისხმობს ასეთ ცენტრებში მაღალი დონის მატერიალური ბაზის არსებობას, სპეციალისტთა და არასპეციალისტთა კვალიფიკაციის მუდმივი ამაღლების უზრუნველყოფას და საზოგადოებასთან სრულფასოვანი ურთიერთობის დამყარების საშუალებათა არსებობას. შინმოვლის ამგარი ცენტრი თავდაპირველად უნდა ჩამოყალიბდეს თბილისში, ხოლო მომავალში, შესაძლოა, საქართველოს სხვა დიდ ქალაქებშიც.

სხვადასხვა სპეციალობის პროფესიონალთა დეფიციტი ყველაზე მაღალ ხარისხს აღწევს საქართველოს მაღალმთიან სოფლებში. რიგ შემთხვევებში, არათუ სოციალური მუშაკის, ოკუპაციური და სხვა თერაპევტების, არამედ შესაბამისი კვალიფიკაციის მქონე ექიმების მოძიებაც კი შეიძლება გაჭირდეს. ამიტომ, ამ ტიპის დასახლებებში ძირითად რგოლს შეადგინე შესაბამისი პროგრამების ფარგლებში მომზადებული ოჯახის ექიმები. მათი მუშაობის კოორდინირება სასურველია გასწიონ სპეციალურად მომზადებულმა კოორდინატორმა-ექიმებმა. თუკი სოფელს არ ჰყავს გადამზადებული ოჯახის ექიმი, მისი მობილიზება უნდა მოხდეს უახლოესი რაიონული ცენტრიდან.

ამგარად, საქართველოს სოფლებში, განსაკუთრებით კი მაღალმთიანი რეგიონების სოფლებში, მომსახურება შემოთვარგლება მინმაღალური დაწმარებით – შინმოვლის პირველადი დონით, რომელსაც პირველადი ჯანდაცვის ცენტრებთან არსებული და სპეციალურად გადამზადებული ექიმები განახორციელებენ.

ამ ორ უკიდურეს ფორმას შორის გარდამავალი ხასიათის სამსახურების შექმნა საჭიროა პატარა ქალაქებში. აქ უფრო მეტი სპეციალისტის ჩართვა იქნება შესაძლებელი. შინმოვლის უმცირეს გუნდს დაემატებიან ექიმები, შესაძლო სხვა სპეციალისტებიც: ფსიქოლოგი, ფიზიოთერაპევტი. ჩატარდება მცირე ინსტრუმენტული გამოკვლევები, ე. ი. მომსახურება უფრო მეტად სპეციალიზირებული გახდება მრავალდარგოვანი გუნდების მობილიზებისა და მათი გადამზადების საშუალებით. ამას დაემატება შეზღუდული რეფერალური სისტემა. შინმოვლის ამ ტიპის ერთულებიც დაუკავშირდება პირველადი ჯანდაცვის სისტემის მოქმედ ერთულებს.

რაც შეეხება სოციალურ ასაქტს, მისი განვითარების გაცილებით ფართო შესაძლებლობები არსებობს სამივე ტიპის დასახლებაში. კვალიფიციური პერსონალის არსებობა ამ შემთხვევაში არ არის იძღვნად განმსაზღვრელი, როგორც ურთიერთდახმარების ქსელში ადამიანების ჩართვის სტიმულირება. მაგალითად, თაობათაშორის ურთიერთობათა ისეთი სამსახურების დანერგვა, როგორიცაა კლუბები, მოხალისეთა ინსტიტუტები, ასევე, ეკლესიის მრევლის წევრების მობილიზება და სხვა.

შინოვლის მსოფლიო გამოცდილება

დასავლეთის განვითარებულ ქვეყნებში, ბოლო ათწლეულების განმავლობაში, შინმოვლა ჯანმრთელობის და სოციალური დაცვის სისტემების ნაწილია. 1990-იანი წლებიდან, მოსახლეობის მზარდი დაბერების გამო, ევროპის ქვეყნებსა და აშშ-ში ხდება შინმოვლის სისტემების ინტენსიური განვითარება, როგორც დაწესებულებაში მოვლის უფრო იაფი და ეფექტური აღტერნატივისა.

შინმოვლის ინტეგრირება ჯანმრთელობის და სოციალური დაცვის სისტემებში ორ მთავარ მიზანს ემსახურება:

1. ის უზრუნველყოფს მოვლის პროცესის უწყვეტობას პაციენტის საჭიროებისა და მოთხოვნილებების შესაბამისად;
2. მრავალი ცალკეული მომსახურების მიწოდებასთან შედარებით ინტეგრირებული მომსახურებების მიწოდება შესაძლებელია უფრო დაბალი ხარჯების გაწევით, იმ შემთხვევაში, თუ ისინი კარგადაა კოორდინირებული, ფინანსურადაც სათანადოდაა უზრუნველყოფილი და ხელმისაწვდომი მომსახურებების ტიპები მკაფიოდაა განსაზღვრული საჭიროების შესაბამისად.

ქვეყნის ეკონომიკური განვითარების მიხედვით შინმოვლის ხასიათი მკვეთრად იცვლება. მსოფლიოს ყველაზე დარიბ ქვეყნებში შინმოვლაში ჩართულ პირთა ქსელში მხოლოდ ძალიან მცირე რაოდენობით პროფესიონალი მომვლელები მონაწილეობენ. ეს ქსელი ძირითადად არაფინანსური მომვლელებისა და მოხალისებისგან შედგება, რომელებიც მრავალ ამოცანას ასრულებენ. ასეთ შემთხვევებში პროფესიონალები, თუკი ისინი არსებობენ, უმეტესად ზედამხედველებისა და კონსულტანტების ფუნქციას კისრულობენ.

რაც უფრო გავნითარებული და ეკონომიკურად მდიდარია ქვეყანა, რაც უფრო განვითარებულია მასში ჯანმრთელობის დაცვისა და სოციალური უზრუნველყოფის სისტემები, მით უფრო სპეციალიზებული და პროფესიონალიზებულია ამ ქვეყნის შინმოვლის სამსახურები.

ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის რეკომენდაციით შინმოვლა უნდა გახდეს პირველადი ჯანდაცვის ნაწილი, განსაკუთრებით განვითარებად ქვეყნებში, რომლებმაც არ უნდა გაიმტორონ ინდუსტრიული ქვეყნების შეცდომები, სადაც მსგავსი მომსახურებები სმინრად არაკოორდინირებული და ზედმეტად პროფესიონალიზირებულია. შესაბამისად, ისინი ძალიან ძვირია.

ამის გამო, მსოფლიოს მრავალ ქვეყნაში შინმოვლა ჩართულია პირველადი ჯანდაცვის ქსელში, რაც მას გარკვეულწილად აკავშირებს პირველადი ჯანდაცვის ყველა რგოლთან. ხშირად ქსელური მუშაობა სცდება პირველად ჯანდაცვას და ხდება შეთანხმებული ქსელური მუშაობა დიდ სააუდმყოფოებთან, დღის ცენტრებთან, თავშესაფრებთან, პოსპისებთან და სხვა მსხვილ ჯანდაცვისა და სოცუზრუნველყოფის ორგანიზაციებთან. ზოგჯერ მას ხიდსაც კი უწოდებენ ჯანდაცვის სისტემის ამ ორ დონეს შორის.

შინმოვლის სწორი სტრატეგია განაპირობებს იმას, იქნება თუ არა ეს სამსახურები:

1. ხარჯთევექტიანი და მდგრადი;
3. ადეკვატური და მაღალი ხარისხის;
2. მოსახლეობისათვის ზელმისაწვდომი და საჭიროებათა დამაკაყოფილებელი;
4. დახმარების გამწევი ოჯახისა და არაფორმალური ქსელისათვის.

შინმოვლის უპირატესობის მნიშვნელოვან ასპექტს წარმოადგენს ის, რომ ამ სამსახურის მომსმარებელთა ასსოლუტური უმრავლესობის შემთხვევაში თითქმის შეუძლებელია მკეთრი საზღვრის გატარება ჯანმრთელობისა და სოციალური სფეროს პრობლემებს შორის. ამ პრობლემების საუკეთესო გადაჭრა სწორედ სოციალური მუშაკებისა და სამდიცებო პერსონალის შეთანხმებული ქმედებაა, რაც მრავალდროვნები გუნდების მიერ მომსახურებების მიწოდებით გამოიხატება. ასეთი მიდგომით მოლიანად ინგრევა ძველი მიდგომა ამ საკითხებთან დაკავშირებით და მოსარგებლე აღმოჩნდება სამედიცინო და სოციალური დახმარების ქსელის ცენტრში.

შინმოვლის განვითარება განაპირობებს პოსპიტალური შემთხვევების სპეციფიკის შეცვლას, საავადმყოფოებში განმეორებითი მოხვედრის პრევენციას და პოსპიტალურიზაციის ხანგრძლივობის შემცირებას.

ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის რეკომენდაციით, შინმოვლის წარმატებული განვითარების უმთავრესი პრინციპებია:

1. საწყისი ინიციატივების აღიარება და მათი განვითარების ზელის შეწყობა;
2. შინმოვლის ინტეგრირება პირველადი ჯანდაცვის სისტემაში;
3. ადგილობრივი სტრუქტურებისა და საშუალებების მაქსიმალური გამოყენება შინმოვლის ინსტიტუციური ძლიერადობისთვის;
4. ყველა სექტორის, მათ შორის მოხალისების ინსტიტუტის და კერძო სექტორის ერთობლივი მუშაობის უზრუნველყოფა;
5. შინმოვლის გათვალისწინება ჯანდაცვის სისტემაში მიმდინარე ყველა რეფორმაში.

საქართველოს შინმოვლის კოალიციის პილოტური პროექტის დასასრულს შემუშავდება შინმოვლის მინიმალური პაკეტი, როგორც პირველადი ჯანდაცვის შემადგენელი ნაწილი. ასევე, შეძლებისდაგვარად განისაზღვრება დაფინანსების სხვადასხვა წყაროების არსებობის შესაძლებლობა.

შინმოვლის განვითარება საქართველოში

ტრადიციულად, მოხუცის თუ ავადმყოფის მოვლა ოჯახისა და თემის ფუნქციას წარმოადგენდა.

ჯანმრთელობის და სოციალური დაცვის საბჭოთა სისტემამ თავის თავზე აიღო შინმოვლის მომსახურების ნაწილი, რაც დღემდე მეტ-ნაკლებად ხორციელდება ამბულატორიულ-პოლიკლინიკური ქსელის, პირველადი ჯანდაცვის ცენტრების და ქალთა კონსულტაციების მიერ.

დღეს საქართველოში შინმოვლის ცალკეულ ელექტრობეს არაოფიციალურად ახორციელდება არაპროფესიონალები ან არასრული კვალიფიკაციის ქრინე პარები.

ბოლო ათი წლის განმავლობაში, შინმოვლის მეტ-ნაკლებად სრულ პროფესიონალურ მომსახურებას ეწევა რამდენიმე არასამთავრობო ორგანიზაცია, რომელთა ინიციატივით 2006 წელს შეიქმნა კოალიცია შინმოვლა საქართველოში.

2007 წლიდან კოალიცია ახორციელებს პროექტს, რომლის მიზანია შინმოვლის საქართველოსთვის ოპტიმალური მოდელის ჩამოყალიბება საერთაშორისო გამოცდილების გათვალისწინებით. პროექტის ფარგლებში დაგეგმილია სამი გეოგრაფიული მოდელის შემუშავება და გამოცდა დიდი ქალაქის, პატარა ქალაქისა და სოფლისათვის. პროექტის შედეგად განისაზღვრება შინმოვლის მინიმალური პაკეტი, რომელიც შეთავაზებული იქნება ფართო საზოგადოებისთვის, როგორც პირველადი ჯანდაცვის ნაწილი. ასევე, შეძლებისდაგვარად, განისაზღვრება დაფინანსების სხვადასხვა წყაროების არსებობის შესაძლებლობა.

შესაძლებელია აღნიშნული პროექტის წარმატებულად ჩართვა
საქართველოში მიმდინარე ჯანდაცვისა და სოციალური
უზრუნველყოფის რეფორმების პროცესში.

შინაგანი კონსულტაციების ფარგლები და პარტნიორი როგორიცაციების მიერ 2009 წლამდე

№	სახელმწიფო მიმღება	თარიღი		პერსონალი			სამიზნე ჯგუფი		
		დაარსების დღის თარიღი	შინაგანის დაწყების დღის თარიღი	საქრთვის მათ შორის, შინაგანის მედია	მათ შორის, მედია	საქრთვის მიმღების წლიური	შინაგანის მიმღების მიმღების წლიური	შინაგანის მიმღების წლიური	შინაგანის მიმღების წლიური
1	ფონდი „თაობა“	1997	1998	27	15	10	250	120	145
2	კავშირი „ონკოპრევენციის ცენტრი“	2000	2006	55	10	3	8 000	50	500
3	კავშირი „ადამიანი და ბუნება“	1991	1996	17	16	15	2 500	80	280
4	საზოგადოებრივი მხარდაჭერისა და ეროვნული თვითგანათლების ქართული კავშირი (ასოციაცია) „გენეზისი“	1995	2006-2007	56	4	2	5 051	15	58